

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/160/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115223831
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5115223831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Ing. Z. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale B., ul. K. č. XXX/XX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Žilina, ul. Národná č. 17, IČO: 36 848 654, proti žalovanému: Ing. Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale R. č. XXX, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Čadca, ul. 17. novembra č. 3215, IČO: 50 473 522, za účasti intervenienta na strane žalovaného: GSK Financial, a.s., so sídlom Bratislava, Lamačská cesta č. 3/A, IČO: 35 709 332 (právny predchodca Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Lamačská cesta č. 3/A, IČO: 35 709 332), o náhradu škody v sume 19.429,27 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9C/338/2015-308 zo dňa 20. mája 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný a intervenient na strane žalovaného majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 9C/338/2015-308 zo dňa 20.05.2021 žalobu zamietol (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalovaný a intervenient majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 04.08.2015 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 19.429,27 eur. Uviedol, že na základe rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/154/2003 zo dňa 16.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/152/2012 zo dňa 30.07.2012 (rozsudkom ho súd zaviazal zaplatiť sumu 12.056,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 15.12.2004 do zaplata) a to z dôvodu, že vychádzal pri určení sumy 12.056,- eur výlučne z jedného jediného dôkazného prostriedku - znaleckého posudku žalovaného č. 2/2011 zo dňa 11.03.2011. Na základe rozsudku vyplatil on sumu 12.056,- eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 15.12.2004 do 06.08.2012, čo spolu predstavuje sumu 19.429,27 eur (istina 12.056,- eur + úrok 7.373,27 eur). Žalobca zistil, že sú tu nové skutočnosti a nové dôkazy preukazujúce viaceré vady predmetného posudku, v dôsledku ktorých mu bola spôsobená škoda titulom právoplatného rozhodnutia súdu vychádzajúceho výlučne zo znaleckého posudku žalovaného. Obrátil sa o názor na predmetný posudok na odbornú organizáciu Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej Univerzity Žilina (ďalej len „ÚSI ŽU“), kde mu pri osobnej konzultácii bolo uvedené, že posudok žalovaného trpí viacerými vadami a nedostatkami po obsahovej stránke. Pri vypracovaní posudku neboli dôsledne dodržané všetky zákonné predpisy a metodické pokyny zaväzujúce znalcov pri výkone znaleckej činnosti, boli použité nesprávne

postupy, pričom skutočná hodnota vykonaných stavebných prác a dodaných materiálov by mala byť podstatne nižšia, ktorej presná výška môže byť určená až po vypracovaní podrobného znaleckého posudku z ÚSI ŽU. Predmetný posudok žalobca konzultoval opätovne s Ing. Milošom Kovaľom, súdnym znalcom z odboru stavebníctvo, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie k posudku žalovaného č. 2/2011 vrátane posúdenia použitých postupov a správneho vyčíslenia hodnoty vykonaných stavebných prác a dodaného stavebného materiálu. Z odborného vyjadrenia č. 4/2015 zo dňa 27.07.2015 zistil, že žalovaný v posudku č. 2/2011 použil nesprávne postupy, pričom výsledná hodnota stavebných prác a dodaného materiálu mala byť o 14.284,12 eur nižšia. Žalovaný porušil svoje povinnosti postupovať pri výkone znaleckej činnosti v súlade so zákonmi a inými záväznými právnymi predpismi upravujúcimi postup znalcov.

3. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania. Mal za to, že skutočnosti prezentované žalobcom (ako aj odôvodnenie rozsudku) mu museli byť známe už v čase doručenia rozsudku. Podľa neho tento mal možnosť uplatniť si všetky dostupné právne prostriedky v konaní vedenom na súde ako i pred krajským súdom. On ako znalec postupoval dôsledne so zákonom, znalecký posudok vykonal riadne a v súlade so všeobecnými záväznými predpismi a znaleckými vyhláškami. Právny stav založený súdnymi rozhodnutiami je stavom právnej istoty.

4. Intervenient na strane žalovaného navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom nároku, ktorý žalobca uplatňuje ako škodu čím neunesol svoje dôkazné bremeno v konaní. Poukázal na to, že nie na základe vykonania znaleckého posudku žalobca uhradil sumu, ktorú označuje za škodu ale až na podklade rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu, ktoré sa nestotožnili s jeho argumentáciou. Tieto úkony však nesúvisia s konaním žalovaného. Pokiaľ žalobca so závermi žalovaného vyjadrenými v znaleckom posudku č. 2/2011 zo dňa 11.03.2011 nesúhlasil mal možnosť využiť procesné prostriedky na jeho rozporovanie a preukázanie opaku. Tiež vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že žalovaný vypracoval sporný znalecký posudok č. 2/2011 dňa 11.03.2011. Žaloba bola súdu doručená až dňa 04.08.2015, t.j. viac ako 3 roky odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda mala vzniknúť. Žalobcom uplatnený nárok je premlčaný aj v subjektívnej premlčacej lehote. Tento nepochybne musel v deň úhrady v zmysle rozhodnutia krajského súdu vedieť o škode (úhrada v zmysle rozsudku), ako aj o škodcovi (osoba znalca bola žalobcovi známa počas celého konania).

5. Žalobca v replike poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/883/2006 zo dňa 30.07.2008. Pri vydaní rozsudku vychádzal výlučne z dôkazného prostriedku - znaleckého posudku č. 2/2011 zo dňa 11.03.2011 a výpovede žalovaného ako znalca na pojednávaní dňa 12.12.2011. Žalovaný na pojednávaní dňa 12.12.2011 však už nebol oprávnený vypovedať ako znalec v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty stavebných prác, nakoľko dňa 11.08.2011 bol zo zoznamu znalcov pre tento odbor vyčiarknutý. Túto skutočnosť žalovaný zrejme úmyselne pred súdom na pojednávaní dňa 12.12.2011 pred svojim výsluchom zatajil. Na takýto dôkaz nie je preto možné prihliadať. On podal voči znaleckému posudku viaceré výhrady a pripomienky. K týmto sa žalovaný z dôvodu jeho vyčiarknutia zo zoznamu znalcov zo dňa 11.08.2011 nemohol zákonným spôsobom vysporiadať a vyjadriť. Následne uviedol podrobne v čom spočívajú zásadné vady posudku žalovaného. Súd ďalšie návrhy ako napríklad návrh na kontrolné dokazovanie zamietol, nakoľko znalecký posudok žalovaného považoval za správny. Žalovaný sa vyjadroval aj písomne, a to dňa 10.11.2011, avšak už nebol znalec v odbore, a teda nebol oprávnený podať písomné vyjadrenie ako znalec, čím opätovne úmyselne súd zavádzal. Tento porušil svoju povinnosť pravdivo informovať súd o tom, že už nie je znalec. Týmto svojimi úkonmi žalovaný zavinil spôsobenie a vznik škody. Dôvody, pre ktoré bol zo zoznamu znalcov vymazaný, súd neskúmal, nakoľko táto skutočnosť mu bola zo stany žalovaného zatajená a tieto dôvody tiež mohli mať vplyv na správnosť znaleckého posudku. Všetky tieto skutočnosti sú preukázané znaleckým posudkom ÚSI ŽU č. 51/2016. I z odborného vyjadrenia ÚSI ŽA vyplýva, že znalecký posudok žalovaného vykazuje viaceré metodické vady. Škoda je pričítateľná znalcom, pretože jeho správanie bolo (a je) podľa objektívnych kritérií spôsobilé privolať škodlivé účinky, následky. Znalecký posudok je dôležitou, podstatnou a značnou (hoci nie jedinou) príčinou vzniku majetkovej ujmy, čím je daný kauzálny vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti na strane znalca a vznikom škody na strane poškodeného.

6. Žalovaný v duplike opätovne poukázal na to, že žalobca bol v pôvodnom konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 7C/154/2003 právne zastúpený. Ak rozporoval znalecký posudok ním vykonaný mal možnosť si dať vyhotoviť súkromný znalecký posudok alebo žiadať o vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Za svojou prácou si stojí. Mal za to, že znalecký posudok bol vykonaný zákonne a správne. Znalecký posudok nie je jediným dôkazom, na základe ktorého má súd povinnosť rozhodovať a v prípade, ak súd by mal nejaké nejasnosti, nezrovnalosti alebo by mu nebolo niečo zrejme,

neakceptoval by znalecký posudok. Nie je úlohou tohto súdu, aby zasahoval do vecí už rozhodnutej, pretože táto vec trpí prekážkou res iudicata. V tomto konaní nie je účelné a ani nie je predmetom posudzovať vady znaleckého posudku. Žalovaný uviedol, že rozporuje aj samotnú existenciu škody, že vecná súvislosť príčiny a následku v prejednávanej veci neexistuje.

7. Intervenient na strane žalovaného v duplike sa stotožnil s vyjadrením žalovaného. Uviedol, že žalobca sa vo svojom vyjadrení v značnej miere venuje problematike určenia spôsobu ohodnotenia vzájomne poskytnutých plnení pri ich vysporiadúvaní v dôsledku odstúpenia od zmluvy, čo predstavuje právnu otázku, ktorá v súvislosti s právami a povinnosťami žalobcu bola riešená a aj právoplatne vyriešená v konaní pred okresným súdom pod sp. zn. 7C/154/2003 a následne v odvolacom konaní, pričom odvolací súd v plnej miere potvrdil závery prijaté súdom prvej inštancie. Akákoľvek argumentácia žalobcu v tomto spore nemôže mať relevanciu pre toto konanie už len pre prekážku res iudicata, ktorá by mala byť zo strany žalobcu rešpektovaná. Žalobca od prvotného oboznámenia sa s predmetným znaleckým posudkom č. 2/2011 zjavne nesúhlasil s jeho závermi. Mohol navrhnúť znalecké dokazovanie a na tomto návrhu zotrvať, resp. už v tej dobe mohol osloviť ÚSI ŽU alebo iného znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku predmetom ktorého by bolo preskúmanie správnosti záverov znaleckého posudku č. 2/2011, resp. požiadavka na spracovanie nového výpočtu a takto získaný posudok predložiť súdu. Žalobca sa namiesto toho uspokojil s odborným vyjadrením, o ktorom musel z procesného hľadiska minimálne predpokladať, že z pohľadu jeho dôkaznej sily nemôže zvrátiť závery súdom nariadeného znaleckého dokazovania. Ak by sa aj pripustilo, čo on kategoricky odmieta, že sa žalovaný dopustil porušenia, ktoré mu predmetný posudok č. 199/2018 vytýka, nie je možné automaticky vyvodiť, že žalovaný by pri svojej znaleckej činnosti s prihliadnutím na tieto výtky dospel k rovnakej sume aká je uvedená v závere posudku č. 51/2016. Nie je tak preukázané, či a v akom rozsahu by súd v konaní sp. zn. 7C/154/2013 rozhodol inak. Intervenient sa naďalej pridŕžal aj vznesenej námietky premlčania. Ohľadom naplnenia podmienky pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty uviedol, že rovnako v čase vykonania úhrady v dôsledku právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7C/154/2003, t.j. dňa 06.08.2012 žalobca nepochybne mal vedomosť o všetkých okolnostiach, z ktorých si vedel vyvodiť záver, že mu mala vzniknúť škoda a kto má za túto škodu zodpovedať (žalobca už počas konania na okresnom súde pod sp. zn. 7C/154/2003 považoval znalecký posudok č. 2/2011 za nesprávny a zároveň vedel, že tento vypracoval žalovaný), a preto táto uplynula 06.08.2014 a keďže žaloba bola doručená súdu až dňa 04.08.2015 došlo k premlčaniu uplatneného práva aj v jeho subjektívnej lehote. Intervenient mal za to, že v konaní nebolo preukázané splnenie ani jednej z obligatórnych podmienok vzniku žalobcom tvrdenej zodpovednosti žalovaného za zníženie hodnoty jeho majetku a ak by aj k ich splneniu došlo, bolo by potrebné takéto právo považovať za premlčané. Ak by sa však súd s uvedeným posúdením nestotožnil, bol toho názoru, že skutkové okolnosti v predmetnej veci v plnej miere odôvodňujú aplikáciu ust. § 441 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“).

8. Okresný súd vykonal dokazovanie a to najmä oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise sp. zn. 7C/154/2003. Podľa súdu žalobca ním uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 19.429,27 eur skutkovo odôvodňoval ako nárok na náhradu škody. Zaťažovalo ho preto dôkazné bremeno preukázať všetky predpoklady uvedené v ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za splnenia ktorých zodpovednosť za škodu vzniká, navyše keď existencia jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu bola medzi stranami sporu sporná. Žalobca porušenie právnej povinnosti žalovaným videl v jeho postupe, konaní, výsledkom ktorého bol znalecký posudok č. 2/2011. Uvádza, že žalovaný pri vypracovaní tohto znaleckého posudku porušil svoje povinnosti postupovať v súlade so zákonmi a inými záväznými právnymi predpismi upravujúcimi postup znalcov. Tvrdil, že žalovaný nedodrжал pri vypracovaní posudku dôsledne všetky zákonné predpisy a metodické pokyny zaväzujúce znalcov pri výkone ich znaleckej činnosti, použil nesprávne metodické pokyny. Znalecký posudok č. 2/2011 bol podľa tvrdení žalobcu preto nesprávny, vadný, trpiaci viacerými nedostatkami. Na preukázanie týchto svojich tvrdení o porušení právnych povinností žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku č. 2/2011 žalobca v konaní predložil znalecký posudok ÚSI ŽU č. 51/2016 a odborné stanovisko ÚSI ŽU č. 199/2018. Žalovaný uvedené tvrdenia žalobcu o porušení svojich právnych povinností pri vypracovaní znaleckého posudku č. 2/2011 rozporoval. Na svoju obranu uvádzal, že pri vypracovaní znaleckého posudku postupoval dôsledne so zákonom, znalecký posudok vykonal riadne a v súlade so všeobecnými záväznými predpismi a znaleckými vyhláškami. Za svoju prácu si stojí. Znalecký posudok bol vykonaný zákonne a správne. O tom, že znalecký posudok bol vykonaný riadne a náležitým spôsobom svedčí rozhodnutie okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu. Ak by súd bol mal o znaleckom posudku nejaké pochybnosti, znalecký posudok by nebol akceptoval.

9. Podľa súdu bolo nesporným, že znalecký posudok č. 2/2011 žalovaný vyhotovil v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 po tom, čo súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty stavebných prác a za znalca ustanovil žalovaného. Uvedená skutočnosť, že žalovaný predmetný znalecký posudok č. 2/2011 vyhotovil v súdnom konaní ako súdom ustanovený znalec, bola podľa názoru súdu pre dané súdne konanie o náhradu škody a zodpovedanie, či sa žalovaný ako znalec pri vyhotovovaní tohto znaleckého posudku dopustil porušenia právnych predpisov, zásadného významu. Z obsahu spisového materiálu sp. zn. 7C/154/2003 a rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/154/2003-639 zo dňa 16.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 5Co/152/2012-663 zo dňa 30.07.2012 bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že žalobca (v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 v procesnom postavení žalovaného) znalecký posudok č. 2/2011 namietal a okresný súd sa v rozsudku č. k. 7C/154/2003-639 zo dňa 16.01.2012 s týmito námietkami žalobcu voči znaleckému posudku č. 2/2011 vysporiadal. Preto, ak Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/154/2003 tento znalecký posudok v rámci voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil a vyhodnotil ho samostatne i vo vzájomných súvislostiach s ostatnými tam vykonanými dôkazmi, a to i z pohľadu námietok vznesených voči tomuto posudku žalobcom, bráni táto skutočnosť opätovnému vyhodnocovaniu tohto znaleckého posudku v danom súdnom konaní. Opätovné prehodnocovanie tohto znaleckého posudku by podľa názoru súdu predstavovalo nepripustný zásah do už právoplatne skončeného konania vedeného pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 a tam prijatých záverov súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu tak vo vzťahu k znaleckému posudku č. 2/2011 v nadväznosti na žalobcom vznesené námietky voči posudku, ako i celému konaniu. Predstavovalo by nedovolený zásah mimo akýchkoľvek riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov do už právoplatne skončeného konania sp. zn. 7C/154/2003 a tam prijatých záverov.

10. V tomto smere súd poukázal i na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR v odpovedi zo dňa 22.05.2012 označenej ako Sťažnosť na postup znalca v súdnom konaní, podľa ktorého je prioritne vecou konajúceho orgánu, aby sa s námietkami vysporiadal v procese dokazovania, resp. hodnotenia dôkazov a vyvodil z nich následky vo vzťahu k vedeniu dokazovania v konkrétnom súdnom konaní.

11. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 6Cdo 163/2013-813 zo dňa 25.07.2013, ktorým uznesením bolo dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/152/2012 zo dňa 30.07.2012 odmietnuté a v ktorom uznesení Najvyšší súd SR vyslovil záver, že dovolacie námietky týkajúce sa hodnotenia jednotlivých dôkazov (znalecký posudok žalovaného a odborné posúdenie Ing. H. F.) dovolací súd nie je oprávnený posudzovať, pretože sám dokazovanie nevykonáva a nie je tak oprávnený prehodnocovať hodnotenie dôkazov súdmi v základnom konaní. V nadväznosti na uvedené preto hodnotiť znalecký posudok č. 2/2011 prináležalo okresnému súdu v konaní sp. zn. 7C/154/2003, ktorý vykonanie tohto dôkazu nariadil a tento dôkaz i vykonal, a to vyhodnotiť tento posudok jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach s ostatnými tam vykonanými dôkazmi.

12. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/883/2006 zo dňa 30.07.2008, súd bol toho názoru, že uvedené rozhodnutie sa zaoberalo skutkovou situáciou odlišnou od situácie existujúcej v danom súdnom konaní. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplynulo, že v uvedenej právnej veci neboli voči znaleckému posudku vznesené výhrady, pretože pochybenie znalca vyšlo najavo až po právoplatnom rozhodnutí sporu. V tomto súdnom konaní bolo nesporným, že žalobca so znaleckým posudkom č. 2/2011 nesúhlasil a vznášal v konaní pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 7C/154/2003 voči tomuto znaleckému posudku námietky, s ktorými sa súd v konaní sp. zn. 7C/154/2003 v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal.

13. Z tohto pohľadu, keďže hodnotiť znalecký posudok č. 2/2011 a postup znalca pri jeho vypracovaní prináležalo iba súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/154/2003, bol potom žalobcom predložený znalecký posudok ÚSI ŽU č. 51/2016 a odborné stanovisko ÚSI ŽU č. 199/2018 bez akejkoľvek relevancie. Zároveň z týchto dôvodov súd zamietol i návrh žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu a svedka Ing. G., nakoľko z pohľadu existujúceho skutkového stavu, vykonaného hodnotenia znaleckého posudku č. 2/2011 Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 a nemožnosťou opätovného preskúmania tohto posudku v danom súdnom konaní, vykonanie týchto dôkazov považoval za nadbytočné.

14. Podľa súdu bolo nutné prisvedčiť žalovanému i intervenientovi na strane žalovaného, že žalobcovi v konaní pred Okresným súdom Žilina vedenom pod sp. zn. 7C/154/2003 nič nebránilo ku vzneseným námietkam predložiť nielen odborné vyjadrenie, ale i znalecký posudok, tento podľa v tom čase platného ustanovenia § 127 Občianskeho súdneho poriadku by však mal naďalej charakter listinného dôkazu, nie znaleckého posudku. Občiansky súdny poriadok platný a účinný v čase konania sp. zn. 7C/154/2003 inštitút súkromného znaleckého posudku nepoznal. Nič to však nemení na závere, že právo hodnotiť

znalecký posudok č. 2/2011 prináležalo Okresnému súdu Žilina v konaní sp. zn. 7C/154/2003 a jeho opätovné skúmanie a hodnotenie v danom konaní o náhradu škody by predstavovalo zásah mimo riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov do už právoplatných záverov súdov prijatých v konaní sp. zn. 7C/154/2003. Súd preto už existenciu prvého z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnych povinností žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku č. 2/2011 preukázanú nemal. Nevznikla tak zodpovednosť za žalobcom tvrdenú škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti sa preto nezaoberal a nárok žalobcu z tohto dôvodu bol nútený vyhodnotiť ako nedôvodný.

15. Vzhľadom k žalovanému i intervenientovi na strane žalovaného dôvodne vznesenej námietke premlčania bol nútený nárok žalobcu ako oneskorene podaný zamietnuť. Ako vyplýva z § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje subjektívnu premlčaciu dobu pre uplatnenie nároku na náhradu škody, sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za túto škodu zodpovedá. Rozhodujúcim pre začiatok subjektívnej premlčacej doby bola tak vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, t.j. vedomosť poškodeného o osobe škodcu a súčasne vedomosť poškodeného o škode a jej rozsahu. Márnym uplynutím už tejto subjektívnej premlčacej doby a vznesením námietky premlčania takýto nárok nie je možné v súdnom konaní priznať. V súdnom prípade žalobca nárok na náhradu škody odvodzoval od ním tvrdeného porušenia právnych predpisov žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku č. 2/2011. Bolo nesporným, že vedomosť o tom, že znalecký posudok č. 2/2011 vypracoval žalovaný, bola žalobcovi známa už v čase podania tohto znaleckého posudku v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 7C/154/2003. Vedomosť o tvrdenej škode, ktorej náhradu si žalobca v danom konaní uplatňuje, žalobca získal najneskôr dňom, kedy mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/152/2012-639 zo dňa 30.07.2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 7C 154/2003-639 zo dňa 16.01.2012 a ktorými rozhodnutiami bol zaviazaný zaplatiť v tom konaní vystupujúcemu žalobcovi sumu vo výške 12.056,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 15.12.2004 do zaplatenia, t.j. žalobca získal vedomosť o výške ním tvrdenej škody dňom 06.08.2012, ku ktorému dňu tento, podľa skutkových tvrdení obsiahnutých v podanej žalobe i citovanými rozhodnutiami priznaný nárok na úrok z omeškania, vyčíslil. Dňa 06.08.2012 tak žalobca disponoval vedomosťou tak o ním tvrdenom škodcovi, ako i ním tvrdenej škode a jej rozsahu. Uvedeným dňom v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka začala plynúť subjektívna premlčacia doba a uplynula dňa 06.08.2014. Nárok na náhradu škody žalobca v konaní pred súdom uplatnil podľa prezenčnej pečiatky Okresného súdu Žilina dňom 04.08.2015. Nárok na náhradu škody tak bol uplatnený po uplynutí subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

16. Žalovaný a intervenient boli v konaní úspešní, keďže súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Prináleží im preto v súlade s § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Súd preto v súlade s § 255 ods. 1 C. s. p. žalovanému a intervenientovi priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady bude rozhodnuté v súlade s § 262 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

17. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie zo dňa 06.08.2021 žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ C. s. p. zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby v zmysle § 388 C. s. p. napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel. Posúdenie súdu v napadnutom rozsudku považoval za nesprávne, v rozpore s právnymi predpismi a so zisteným skutkovým stavom.

18. Podľa žalobcu, súd dospel k záveru, že „znalec“ (žalovaný) neporušil žiadne právne povinnosti pri vypracovaní znaleckého posudku č. 2/2011 a tento posudok bol súdom už hodnotený ako dôkaz v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 7C/154/2003. Takýto právny záver uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku je nepreskúmateľný a nezrozumiteľný, nakoľko je v rozpore s dôkazmi, ktoré v konaní predložil - konkrétne odborné stanovisko ÚSI ŽU č. 199/2018 a tiež znaleckým posudkom ÚSI ŽU č. 51/2016.

19. S poukazom na znalecký posudok ÚSI ŽU č. 51/2016 žalovaný ako znalec vo svojom posudku č. 2/2011 nesprávne, chybné, vadne a zavádzajúco určil hodnotu stavebných prác a materiálov. Súd teda nemal jeho zaviazat' zaplatiť sumu 12.056,- eur, ale naopak zhotoviteľ diela mu mal ešte vrátiť sumu 6.233,37 eur. Znalecký posudok žalovaného vykazuje viaceré vady popísané v bodoch 1. až 7. na strane č. 4 odborného stanoviska ÚSI ŽU č. 199/2018, v bode 1.2. písm. a/ až g/ a taktiež poukázal na stranu 8. odborného stanoviska, podľa ktorého v závere posudku znalec vypočítal hodnotu stavebných prác,

ktorá sa nezakladá na správnych postupoch a vypočítané hodnoty nemôžu byť odpoveďou na otázky položené súdom. Nie je teda možné tvrdiť, že žalovaný neporušil žiadnu právnu povinnosť, keď ním vypočítaná suma nie je odpoveďou na súdom položenú otázku (napriek tomu ho však súd zaviazal na zaplatenie tejto ničím nepodloženej a nesprávnej sumy). Znalec vypracoval zlý znalecký posudok a na súde vypovedal ako znalec v čase, keď už bol vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, pričom jeho jediným cieľom a úmyslom bolo zabezpečiť žalobcovi v spore sp. zn. 7C/154/2003 úspech v tomto smere za každú cenu, čím mu bola spôsobená týmto znalcom - žalovaným škoda v oveľa väčšom rozsahu ako je žalovaná suma. Tiež mu spôsobil škodu jednak ako znalec, keď vypracoval zlý znalecký posudok, ale tiež ako „svedok“, keď vypovedal na pojednávaní v čase, keď už znalec nebol, pričom za takýto postup nezodpovedá poisťovňa, v ktorej mal žalovaný ako znalec dojednané poistenie zodpovednosti za škodu. Žalovaný ako znalec poskytol súdu nesprávne, chybné informácie, čím porušil povinnosť riadne, kvalitne a bezchybne v súlade s právnymi predpismi informovať pred súdom mu určených otázkach. Súd sa spoľahol na informácie znalca. Nesprávne informácie boli hlavnou a rozhodujúcou príčinou, ktorá zásadne ovplyvnila vôľu sudcu a tým jeho rozhodnutie a škodu spôsobenú tretej strane, čím je určená kauzálna súvislosť medzi nesprávnou znaleckou informáciou (posudkom) a vznikom škody. Škoda je pričítateľná znalcovi, pretože jeho správanie bolo (a je), podľa objektívnych kritérií spôsobilé privolať škodlivé účinky - následky. Znalecký posudok je dôležitou, podstatnou a značnou (hoci nie jedinou) príčinou vzniku majetkovej ujmy, čím je daný kauzálny vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti na strane znalca vznikom škody na strane poškodeného. Rovnako sa súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že žalovaný v čase svojho výsluchu na pojednávaní dňa 12.12.2011 už nebol oprávnený vypovedať ako znalec, nakoľko dňa 11.08.2011 bol zo zoznamu znalcov vyčiarknutý, pričom túto skutočnosť žalovaný súdu zatajil a uviedol ho do omylu, čo nie je postup v súlade so zákonom.

20. V súvislosti so záverom súdu o premlčaní jeho nároku žalobca nesúhlasil s tvrdením o tom, že sa kedy dozvedel o škode, nakoľko ním vyplatená suma bola suma, ktorú bol povinný vyplatiť titulom právoplatného súdneho rozhodnutia. Táto suma sa stala škodou, až keď sa dozvedel, že pôvodný posudok žalovaného č. 2/2011 je celý vadný, a to sa dozvedel hodnoverným spôsobom až vo vyjadrení ÚSI ŽU. Na začatie plynutia subjektívnej lehoty sa tak vyžaduje kumulatívne splnenie oboch podmienok, a to je vedomosť o vzniku škody, ako aj vedomosť o zodpovednostnom subjekte. Tieto podmienky boli kumulatívne splnené v r. 2015 tak ako uvádzal v žalobe, kedy sa až na osobnej konzultácii na ÚSI ŽU dozvedel od odborne spôsobilej osoby, že posudok žalovaného č. 2/2011 zo dňa 11.03.2011 trpí viacerými vadami a nedostatkami a že k vzniku škody na jeho strane tak došlo fakticky v dôsledku vyhotovenia tohto nesprávneho znaleckého posudku ako aj presvedčivých vyjadrení znalca na pojednávaní. Tvrdenie, že nárok bol premlčaný je tak z týchto dôvodov neopodstatnené.

21. Napadnutý rozsudok považoval za arbitrárny, ktorý vôbec nebral do úvahy skutočnosti preukázané odbornými posudkami ÚSI ŽU ako najvyššej znaleckej autority SR. Ak súd odignoruje takýto posudok a rozhodne podľa posudku človeka, ktorý už nie je ani znalec, tak potom akákoľvek odborná znalecká činnosť v prípade sporového konania stráca zmysel a posudky môže robiť ktokoľvek spôsobilý uviesť súd do omylu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.01.2019 sp. zn. 6Cdo/98/2017 ohľadom povinnosti súdu rozhodnutie náležite odôvodniť, ktoré znemožnenie má za následok porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.

22. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 24.08.2021 považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné. Akcentoval, že nie je daný žiaden odvolací dôvod, ktorý je uvedený v odvolaní žalobcu a ani so skutočnosťami, ktoré sú uvedené v odvolaní, v žiadnom prípade nemožno súhlasiť a tieto rozporuje. Primárne poukázal aj na skutočnosť, že žalobca sa žalobou snaží de facto spochybniť znalecký posudok, ktorý bol jedným z dôkazov, ktoré boli vykonané v konaní sp. zn. 7C/154/2003 a v odvolacom konaní sp. zn. 5Co/152/2012. Podotkol, že konanie prešlo aj dovolacím konaním a dokonca, pokiaľ má vedomosť k tomuto konaniu, mala byť podaná aj obnova konania, ktorá bola však zamietnutá, tak isto ako aj bolo zamietnuté dovolacie konanie. Bol pre neho nepochopiteľný postup žalobcu, ktorý mal možnosť sa v rámci súdneho konania brániť a navrhovať ďalšie dôkazy (kontrolné znalecké dokazovanie, súkromný znalecký posudok). Považoval za nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie, že súd rozhodoval len na základe ním vypracovaného znaleckého posudku, ktorý je len jeden zo zistených dôkazov a tento dôkaz spolu s ďalšími dôkazmi, ktoré sú v konaní prezentované musí tvoriť ucelenú líniu tak, aby súd mohol vo veci rozhodnúť.

23. Podľa žalovaného žalobcovi žiadna škoda nevznikla, a ak si uplatňuje nárok z titulu náhrady škody, mal za to, že tento nárok je už aj premlčaný. Ak by si súd osvojil argumentáciu žalobcu tak by mohlo dôjsť jednoduchým spôsobom k predĺžovaniu plynutia premlčacích dôb tým, že by účastníci konania uvádzali, že oni si neboli istí, či im škoda vznikla, preto si dali o niekoľko rokov vypracovať znalecký

posudok alebo odborné vyjadrenie a až na základe tohto sa bolo možné domnievať, že im škoda vznikla. Takáto argumentácia je contra lege a neobstojí s výkladom a účelom zákona, ktorý zákonodarca tomuto ustanoveniu, teda § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka mal na mysli.

24. Žalovaný žiadal, aby krajský súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil v celom rozsahu a priznal mu aj náhradu trov odvolacieho konania.

25. Intervenient na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 30.08.2021 v plnej miere súhlasil s obsahom vyjadrenia žalovaného zo dňa 24.08.2021, stotožnil sa s ním a rovnako považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné.

26. V uvedenom podaní sa vyjadril aj k odvolaniu žalobcu, v ktorom uviedol, že nie je možné súhlasiť s ním a napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne vo všetkých jeho častiach. Žalobcovi je v tomto smere potrebné vytknúť, že dôvodnosť svojho odvolania zakladá v prevažnej miere na argumentácii smerujúcej k spôsobu určenia a vysporiadania bezdôvodného obohatenia ako dôsledku odstúpenia od zmluvy o dielo medzi žalobcom a ním zvoleným zhotoviteľom diela, čo sú však právne a skutkové okolnosti, ktoré boli predmetom právoplatne skončeného konania na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 a žalobca by tak mal rešpektovať princíp res iudicata. V tomto konaní uplatnený nárok žalobcom je založený výlučne na jeho neúspechu už v konaní na Okresnom súde Žilina sp. zn. 7C/154/2003, ktorý však nie je možné pričítať na zodpovednosť žalovanému. Pokiaľ žalobca bol v rámci predmetného konania názoru, že znalecký posudok č. 02/2011 vypracovaný žalovaným, ako súdom ustanoveným znalcom bol nesprávny, ako sa v konaní sp. zn. 7C/154/2003 bránil a argumentoval, mal povinnosť takéto svoje tvrdenia podoprieť riadnymi dôkazmi. K obdobnému záveru dospel aj Okresný súd Žilina v rozhodnutí zo dňa 14.03.2016 sp. zn. 17C/371/2015, ktorým zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 v zásade s odôvodnením, že dôkazy, od ktorých žalobca odvodzoval prípustnosť obnovy konania mal možnosť zabezpečiť aj v pôvodnom konaní. Čo sa týka výšky nároku uplatneného v tomto konaní sp. zn. 7C/154/2003 bolo dôvodné v tejto súvislosti poukázať aj na ponuku na urovanie veci mimosúdnu dohodou, ktorá bola adresovaná žalobcovi konkrétne na pojednávaní konanom dňa 05.09.2011. Prijatím takejto ponuky by žalobca nepochybne zabránil zníženiu hodnoty svojho majetku v rozsahu predstavujúcom výšku uplatneného úroku z omeškania a náhrady trov konania protistrany. Takúto majetkovú ujmu bolo tak možné priamo spájať jedine s rozhodnutím samotného žalobcu, riešenie veci dohodou odmietnuť. Nesúhlasil ani s argumentáciou žalobcu ohľadom nenaplnenia podmienok pre vyhovie žalovaným a intervenientom vznesenej námietky premlčania. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že v čase vykonania úhrady v dôsledku právoplatne skončeného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003, t.j. dňa 06.08.2012 žalobca nepochybne mal vedomosť o všetkých okolnostiach, z ktorých si vedel vyvodiť záver, že mu mala vzniknúť škoda a kto má za ňu zodpovedať, nakoľko on preukázateľne už počas konania na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/154/2003 považoval znalecký posudok č. 02/2011 za chybný a nesprávny a zároveň vedel, že tento vypracoval žalovaný. Uvedeným tak boli naplnené podmienky pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 06.08.2014. Nakoľko však žaloba v tejto veci bola doručená súdu až dňa 04.08.2015 došlo k premlčaniu uplatneného práva a s poukazom na vznesenie námietky premlčania by žalobou uplatnené právo nemohlo byť súdom priznané i keby bolo dôvodné. V konaní na súde prvej inštancie tak žalobca nepreukázal splnenie ani jednej z obligatórnych podmienok vzniku žalobcom tvrdenej zodpovednosti žalovaného za zníženie hodnoty jeho majetku, a ak by aj k ich splneniu došlo, bolo by potrebné takéto právo považovať za premlčané.

27. Intervenient na strane žalovaného navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

28. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 13.09.2021 súhlasil s vyjadrením intervenienta na strane žalovaného zo dňa 24.08.2021 v celom rozsahu, stotožnil sa s ním. Podľa neho intervenient správne poukázal na princíp veci rozhodnutej. Vyjadril súhlas s jeho úvahou, že súd má povinnosť hodnotiť dôkazy každý jednotlivito a všetky vo vzájomných súvislostiach. Túto tézu predkladal aj on vo vyjadrení k odvolaniu. Správne poukázal aj na fakt, ba dokonca aj sám žalobca to tvrdil v odvolaní, že dôkaz, ktorým bol znalecký posudok č. 02/2011 nebol jediným dôkazom, ktorý bol vykonaný v sporovom konaní sp. zn. 7C/154/2003. Stotožnil sa s argumentáciou, že neboli naplnené podmienky pre uplatnenie náhrady škody, a to uplynutím subjektívnej premlčacej doby s prihliadnutím na to, že boli vznesené námietky premlčania, tento nárok nemôže byť priznaný súdom. Intervenient správne poukázal na skutočnosť, že žalobca nepreukázal splnenie ani jednej z obligatórnych podmienok vzniku jeho zodpovednosti za znížené hodnoty jeho majetku, preto nemohol mať žalobca v spore úspech.

29. Žalobca sa prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo dňa 17.09.2021 vyjadril k vyjadreniu žalovaného zo dňa 24.08.2021 a intervenienta na strane žalovaného zo dňa 30.08.2021. K tvrdeniu žalovaného i intervenienta na strane žalovaného, že mal proti jeho posudku namietať a žiadať kontrolné znalecké dokazovanie uviedol, že takto aj v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/154/2003 postupoval, avšak súd postupoval nesprávne keď jeho námietky nezobral do úvahy a kontrolné dokazovanie nenariadil. Podľa žalobcu sa žalovaný vôbec nevyjadruje k predloženým dôkazom - odbornému vyjadreniu ÚSI ŽU, z ktorého vyplýva, že posudok žalovaného v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/154/2003 je absolútne vadný a nespôsobilý dať odpovede na otázky položené súdom. Ani k tomu prečo úmyselne zamľčal skutočnosť, že už nie je znalec v čase keď bol súdom prvého stupňa vypočítaný (12.12.2011). Tvrdenie, že v pôvodnom konaní boli vyhodnotené všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti je len citovanie zákona a formálna fráza, ktorá nebola v konaní sp. zn. 7C/154/2003 naozaj naplnená nakoľko súd vyhovel žalobe jedine a výlučne na základe vadného znaleckého posudku žalovaného. Intervenient na strane žalovaného ako i žalovaný tiež opomínajú vyjadriť sa k nesporným dôkazom (znaleckému posudku ÚSI č. 51/2016 a odbornému stanovisku ÚSI č. 199/2018). Nie je teda možné tvrdiť, že žalovaný neporušil žiadnu právnu povinnosť, keď znalcom vypočítaná suma nie je odpoveďou na súdom položenú otázku. Podľa žalobcu žalovaný poskytol súdu nesprávne, chybné informácie, čím porušil povinnosť riadne, kvalitne a bezchybne v súlade s právnymi predpismi informovať pred súdom o súdom mu určených otázkach. Súd sa spoľahol na informácie znalca (posudok, písomné a ústne osobné vyjadrenia). Nesprávne informácie boli hlavnou a rozhodujúcou príčinou, ktorá zásadne ovplyvnila vôľu sudcu a tým jeho rozhodnutie a škodu spôsobenú tretej strane, čím je určená kauzálna súvislosť medzi nesprávnou znaleckou organizáciou (posudkom) a vznikom škody. Škoda je pričítateľná znalcovi, pretože jeho správanie bolo (a je), podľa objektívnych kritérií spôsobilé privolať škodlivé účinky - následky. Znalecký posudok je dôležitou, podstatnou a značnou (hoci nie jedinou) príčinou vzniku majetkovej ujmy, čím je daný kauzálny vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti na strane znalca a vznikom škody na strane žalovaného. Žalobca opätovne poukázal na to, že ním vyplatená suma bola suma, ktorú bol povinný vyplatiť titulom právoplatného súdneho rozhodnutia a táto suma sa stala škodou až keď sa dozvedel, že pôvodný posudok žalovaného č. 2/2011 je celý vadný, a to sa dozvedel hodnoverným spôsobom až vo vyjadrení ÚSI ŽU.

30. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 04.10.2021 k vyjadreniu žalobcu zo dňa 17.09.2021 uviedol, že všetky skutočnosti, ktoré uvádza žalobca nemajú vplyv na konanie o náhradu škody. Tento sa mohol náležitým spôsobom argumentáciou brániť v základnom konaní sp. zn. 7C/154/2003, pričom v tomto konaní mohol aj navrhovať ďalšie doplnenia dôkazov. Podľa neho argumentácia zo strany žalobcu nie je vecná, nie je účelná a taktiež celá je žaloba je podľa jeho názoru neudržateľná a v rozpore s platnými právnymi predpismi. Prostredníctvom tejto žaloby sa snaží žalobca zasahovať do už rozhodnutej veci, čo je neprípustné. Nárok je aj premlčaný a teda spôsob ako si žalobca uplatňuje svoj nárok je podľa jeho názoru neprípustný.

31. Intervenient na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 11.10.2021 sa vyjadril jednak k vyjadreniu žalovaného zo dňa 13.09.2021, s ktorým v celom rozsahu súhlasil a stotožnil sa s ním. Taktiež k vyjadreniu žalobcu zo dňa 17.09.2021, ku ktorému uviedol, že po oboznámením sa s obsahom dodatočnej argumentácie žalobcu stále nenachádza dôvod pre zmenu svojho doterajšieho postoja a odvolanie ďalej považuje za nedôvodné a neopodstatnené. Ďalej uviedol, že ak žalobca v súvislosti s posúdením premlčania žalobou uplatneného nároku uvádza, že o ním tvrdenej nesprávnosti znaleckého posudku zo dňa 11.03.2011 č. 02/2011 vypracovaného žalovaným, ako súdom ustanoveným znalcom sa mal dozvedieť až z vyjadrenia ÚSI odhliadnuc od skutočnosti, že žalobca ani nešpecifikuje o stanovisko z akého dátumu by sa malo jednať, považoval za dôvodné položiť si otázku, z akého dôvodu potom žalobca ešte počas konania na prvom stupni v konaní sp. zn. 7C/154/2003 a neskôr aj v odvolacom konaní rozporoval a spochybňoval závery tohto znaleckého posudku. Podľa jeho názoru bolo nepochybné, že najneskôr v čase bezprostredne pred vyhlásením rozhodnutia súdu prvého stupňa v konaní sp. zn. 7C/154/2003 žalobca mal veľmi jasný vnútorný názor o nesprávnosti znaleckého posudku č. 02/2011, čo jednoznačne vyplýva z jeho argumentácie voči tomuto posudku a to aj v rámci odvolacieho konania a zároveň mal aj informáciu o osobe, ktorá tento znalecký posudok vypracovala. Mal za to, že v čase vykonania úhrady povinnosti uloženej žalobcovi Okresným súdom Žilina rozhodnutím zo dňa 16.01.2012 č. k. 7C/154/2003-639, právoplatne potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.07.2012 č. k. 5Co/152/2012-663, t.j. dňa 06.08.2012 boli naplnené všetky predpoklady na začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá následne

uplynula dňa 06.08.2014. Nakoľko žaloba v tejto veci bola doručená súdu až dňa 04.08.2015 došlo k premlčaniu uplatneného práva a s poukazom na vznesenie námietky premlčania by žalobou uplatnené právo nemohlo byť súdom priznané, i keby bolo dôvodné. Ak sa žalobca snaží prezentovať svoje konanie v rámci súdneho sporu pod sp. zn. 7C/154/2003 ako s náležitou starostlivosťou, považoval za potrebné poznamenať, že znalecký posudok č. 02/2011 bol vypracovaný dňa 11.03.2011 pričom k rozhodnutiu v danej veci došlo až dňa 16.01.2012. Žalobca mal tak dostatočný časový priestor na zabezpečenie dostatočných podkladov na dôveryhodnú podporu svojich tvrdení o nesprávnosti záverov znaleckého posudku, čo však neurobil. Pre intervenienta bolo tiež otáznne, či žalobca výslovne namietol nevykonanie údajne navrhovaného kontrolného znaleckého dokazovania obsahom svojho odvolania voči rozhodnutiu súdu sp. zn. 17C/154/2003, ak toto konanie súdu vnímal, ako teraz uvádza, ako nezákonné. Ak žalobca tvrdil, že hodnotenie dôkazov v zmysle v tej dobe platných procesných pravidiel malo byť súdom konaní vedenom pod sp. zn. 7C/154/2003 naplnené len formálne, bolo potrebné poznamenať, že namietané hodnotenie bolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý zjavne v tomto smere nezistil žiadne pochybenia.

32. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 22.10.2021 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 13.09.2021, v ktorom tento tvrdil, že znižuje autoritatívnu pozíciu súdu, pretože sa o ňom vyjadruje tak ako uvádza žalovaný, uviedol, že takéto tvrdenie je nepravdivé, nakoľko on súdne rozhodnutia vždy rešpektoval a povinnosti z nich vyplývajúce plnil, aj keď z ich závermi nebol stotožnený, pretože vychádzali jedine a výlučne zo záverov vadného znaleckého posudku. V ostatnej časti uviedol zhodný obsah ako vo vyjadrení zo dňa 17.09.2021 (viď bod 29 odôvodnenia tohto rozsudku).

33. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 C. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 os. 1 C. s. p.).

34. Okresný súd žalobu žalobcu na náhradu škody zamietol pre nepreukázanie existencie porušenia právnych povinností žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku č. 2/2011 v konaní pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 7C/154/2013 ako prvého z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd v konaní sp. zn. 7C/154/2013 nesprávnosť znaleckého posudku nekonštatoval ani po námietkach žalobcu v postavení žalovaného. Uvedená skutočnosť súdu bránila opätovne vyhodnocovať tento znalecký posudok v danom súdnom konaní a predstavovala by neprípustný zásah do právoplatne skončeného konania. Nevznikla tak zodpovednosť za žalobcom tvrdenú škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto sa ďalšími predpokladmi zodpovednosti nezaoberal. Okrem toho považoval za dôvodne vznesenú aj námietku premlčania zo strany žalovaného a intervenienta na strane žalovaného.

35. V zmysle ust. § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd je pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.), na ktoré odvolací súd prihliada ex offa, teda aj bez toho, aby boli v odvolaní uplatnené.

36. V konaní pred súdom prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať. To znamená, že napadnuté rozhodnutie preskúmal len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

37. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C. s. p. a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Skutkový stav posúdil v súlade s hmotným právom. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ust. § 220 C. s. p.

38. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody, keď porušenie právnej povinnosti žalovaného vyvodzoval z nesprávneho znaleckého posudku č. 2/2011 ním podaného v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 7C/154/2013 s poukazom na ním predložené nové dôkazy (znalecký posudok ÚSI ŽA č. 51/2016 a odborné stanovisko ÚSI ŽU č. 199/2018), pričom škodu mala predstavovať suma, ktorú ako žalovaný zaplatil v uvedenom súdnom konaní.

39. Žalovaný ako znalec vykonával znaleckú činnosť podľa zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o znalcoch“). Žalobca vzniesol výhrady ohľadom nesprávnosti znaleckého posudku už v uvedenom súdnom konaní (sp. zn. 7C/154/2013), ktorým nebolo vyhovené. Na námietky neprihliadol ani odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku. Rozhodnutie súdu preto nadobudlo právoplatnosť. Ani mimoriadnym opravným prostriedkom (dovolanie a obnova konania) podaným žalobcom nebolo vyhovené. Novými dôkazmi predloženými v tomto konaní o náhradu škody žalobca opäť spochybňoval znalecký posudok poukazovaním na jeho nesprávnosti v postupe, nedodržaní zákonných predpisov a metodických pokynov a výpočty.

40. Žalobca v odvolaní považoval právny záver súdu o neporušení žiadnych právnych povinností žalovaným pri vypracovaní znaleckého posudku č. 02/2011, a ktorý posudok bol v konaní sp. zn. 7C/154/2003 už hodnotený ako dôkaz, za nepreskúmateľný a nezrozumiteľný, nakoľko je v rozpore s dôkazmi, ktoré v konaní predložil. V tejto súvislosti popisoval konkrétne vady v znaleckom posudku žalovaného. Tvrdil teda, že mu spôsobil škodu jednak ako znalec, keď vypracoval zlý znalecký posudok a jednak ako svedok, keď na súde vypovedal v čase, keď už znalec nebol (bol zo zoznamu znalcov vyčiarknutý) a uvedené súdu zatajil. Nesprávne informácie boli hlavnou a rozhodujúcou príčinou, ktorá zásadne ovplyvnila vôľu sudcu a tým jeho rozhodnutie a škodu spôsobenú tretej strane, čím je určená kauzálna súvislosť medzi nesprávnou znaleckou organizáciou (posudkom) a vznikom škody.

41. Podľa odvolacieho súdu porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby si splnila svoje povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. Protiprávne konanie musí byť poškodeným preukázané takisto, ako vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodu a jej rozsahom ako následkom týchto príčin. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, nakoľko protiprávnosť zákon nepredpokladá.

42. Žalobcom nebolo však tvrdené a ani preukázané, že by žalovaný ako znalec sa v súvislosti s nesprávnym znaleckým posudkom dopustil iného správneho deliktu (poruší povinnosť pri výkone jeho činnosti alebo v súvislosti s výkonom činnosti ustanovenú zákonom), ktorý je preskúmaný na základe podnetu ministerstva spravodlivosti. Tiež ako znalec nebol pre porušenie povinnosti pri vypracovaní konkrétneho znaleckého posudku vyčiarknutý zo zoznamu znalcov (§ 34 ods. 6 zákona o znalcoch). Napokon nebol ním spáchaný trestný čin nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu podľa § 347 Trestného zákona (zákonu č. 300/2005 Z. z.) v platnom znení. Len tieto uvádzané skutočnosti by mohli zakladať prípadný nárok žalobcu na náhradu škody v súvislosti s nesprávne vyhotoveným znaleckým posudkom. Nebol preto ani podľa odvolacieho súdu dôvod zaoberať sa v tomto konaní namietanými vadami v znaleckom posudku žalovaného, ktoré mali byť v rozpore s predloženými dôkazmi.

43. S ohľadom na uvedené závery o nepreukázaní predpokladu zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa porušenia právnej povinnosti žalovaným bolo odvolanie žalobcu ohľadom jeho nesúhlasu s premlčaním nároku nedôvodným.

44. Vzhľadom na uvedené námietky, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to vrátane výroku o trovách konania, založeného na zásade úspechu žalovaného a intervenienta na strane žalovaného v spore (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.), ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

45. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný a intervenient na strane žalovaného. Títo majú preto voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

46. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).